

ДАНЪК ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ ОБЕКТИ НА ОБЛАГАНЕ С ДАНЪК ВЪРХУ ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ

I. ОБЕКТИ НА ОБЛАГАНЕ С ДАНЪК ВЪРХУ ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ

1. Представителните разходи се облагат с данък върху разходите. За да се облажат с този данък представителните разходи трябва да отговарят на следните условия :

▪ **Да са документално обосновани.**

Документалната обосновааност на разходите с цел признаването им за данъчни цели е регламентирана с чл. 10 от ЗКПО (*виж Фиш I.5*).

В случаите, когато представителните разходи не са документално обосновани съгласно изискванията на чл. 10 от закона същите не се облагат с данък върху разходите. Тези разходи се квалифицират като **данъчна постоянна разлика по смисъла на чл. 23, ал. 1 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели в годината на тяхното счетоводно отчитане и с тях се увеличава счетоводният финансов резултат на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 23, ал. 2, т. 1 от закона.**

▪ **Да са свързани с дейността;**

Когато дружеството е отчело през годината представителни разходи, които не са свързани с дейността, същите не се облагат с данък върху разходите.

Тези разходи се квалифицират като **данъчна постоянна разлика по смисъла на чл. 23, ал. 1 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели в годината на тяхното счетоводно отчитане и с тях се увеличава счетоводният финансов резултат на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 23, ал. 2, т. 1 от закона.**

II. РАЗХОДИ ЗА РЕКЛАМА

Необходимо е да се прави разграничение между разходите за реклама и представителните разходи.

Терминът „Разходи за реклама” е дефиниран с §1, т. 33 от ДР на ЗКПО.

„Разходи за реклама” са разходите за популяризиране на стоки и услуги, включително подаръци, които носят търговското наименование или търговската марка

ДАНЪК ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ ОБЕКТИ НА ОБЛАГАНЕ С ДАНЪК ВЪРХУ ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ

на данъчно задълженото лице, в рамките на обичайното за извършваната от лицето дейност.”

От цитираното определение следва да се има пред вид, че подаръците, които се правят от предприятията с цел рекламиране на тяхната дейност, стоки и услуги, за да се квалифицират като разходи за реклама трябва задължително да отговарят на следните условия :

- Да носят търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице;
- Размерът на направените разходи да бъде в рамките на обичайното за извършваната от лицето дейност.

Когато отчетените от предприятията разходи за реклама отговарят на изискванията, съдържащи се в цитираното определение, същите следва да се квалифицират като **признати за данъчни цели разходи в годината на тяхното счетоводно отчитане. Тези разходи не се облагат с данък върху разходите.**

II.1. ПРАКТИКА НА НАП

Относно данъчното третиране на разходи за популяризиране на лекарствени продукти са издадени общо становище с изх. № 20-00-263/17.10.2011 г. и писмо изх. № 15-00-18/20.12.2012 г., които може да бъдат намерени на интернет страницата на НАП в рубриката „Въпроси и отговори”.